

обяснено по начин, че да може да се провери аритметично, в което се посочват вноските с настъпил падеж, които трябва да се платят съгласно договора, вноските, платени от ищеца, вноските с настъпил падеж, които трябва да се погасят, установени без да се взема предвид нишожната клауза, и размера на разликата между тях, и трябва да посочва на каква обща сума възлиза дългът, който страната в производството, която е сключила в качеството на потребител договор за кредит по смисъла на първия въпрос, държи непогасен към кредитната институция или евентуалното плащане в повече, докато друга страна в производството, която не е сключила договор за кредит в качеството на потребител или която е сключила през същия период в качеството на потребител договор за кредит от вид, различен от горепосочения, не трябва да подава такъв писмен документ с определено съдържание?

- 3) Трябва ли разпоредбите от правото на Съюза, изброени в първия въпрос, да се тълкуват в смисъл че нарушаването на тези норми посредством установяването на допълнителните изисквания, посочени по-нататък (в първи и втори въпрос), предполага в същото време нарушение на членове 20, 21 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, 2012 г., стр. 2), като се има предвид също така (отчасти също в първи и втори въпрос), че съдилищата на държавите членки трябва да прилагат правото на Съюза в областта на защитата на потребителите, включително при факти без трансграничен характер, тоест, чисто вътрешни, в съответствие с решения на Съда от 5 декември 2000 г., *Guimont* (C-448/98, EU:C:2000:663), точка 23, и от 10 май 2012 г., *Diuomo Gra* и др. (C-357/10—C-359/10, EU:C:2012:283), точка 28, и определение от 3 юли 2014 г., *Tudoran* (C-92/14, EU:C:2014:2051), точка 39? Или трябва да се счита, че доколкото договорите за кредит, споменати в първия преюдициален въпрос, са „договори за кредит, сключени в чуждестранна валута“, само поради това обстоятелство става въпрос за дело с трансграничен характер?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

⁽²⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

**Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на
14 септември 2016 г. — A.S./Република Словения**

(Дело C-490/16)

(2016/C 419/44)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: A.S.

Ответник: Република Словения

Преюдициални въпроси

- 1) Засяга ли правната защита по член 27 от Регламент № 604/2013 също така тълкуването на условията за критерия по член 13, параграф 1, когато става въпрос за решение, че една държава членка няма да разглежда молбата за международна закрила, че друга държава членка вече е приела компетентност за разглеждането на молбата на кандидата на същата основа, и когато кандидатът го оспорва?
- 2) Трябва ли условието за незаконно пресичане по член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013 да се тълкува по независим и самостоятелен начин или в съчетание с член 3, точка 2 от Директива 2008/115 за връщането и член 5 от Кодекса на шенгенските граници, които определят незаконното пресичане на границата, и трябва ли това тълкуване да се прилага спрямо член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013?
- 3) С оглед на отговора на въпрос 2 трябва ли понятието за незаконно пресичане по член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013 при обстоятелствата по настоящото дело да се тълкува в смисъл, че не е налице незаконно пресичане на границата, когато публичните органи на една държава членка организират пресичането на границата с цел транзитно преминаване към друга държава членка на ЕС?

- 4) В случай че отговорът на въпрос 3 е положителен, трябва ли като следствие от това член 13, параграф 1 от Регламент № 604/2013 да се тълкува в смисъл, че забранява обратното прехвърляне на гражданин на трета държава към държавата, където той първоначално е влязъл на територията на ЕС?
  - 5) Трябва ли член 27 от Регламент № 604/2013 да се тълкува в смисъл, че сроковете по член 13, параграф 1 и по член 29, параграф не текат, когато кандидатът упражнява правото на правна защита, а *fortiori* когато това предполага и преюдициален въпрос или когато националната юрисдикция очаква отговора на Съда на Европейския съюз на такъв въпрос, който е бил поставен по друго дело? При условията на евентуалност, текат ли сроковете в такъв случай, тъй като компетентната държава членка все пак няма право да откаже приемането?
-